

Sešit vypravuje

Ahoj, já jsem sešit a mé jméno je „Literatura“.

Začalo to tak, že jsem byl v papírnictví a čekal, než si mě někdo koupí.

V tu ránu slyším vrzání kliky grrr, rr, žum!

S jiskrami na listech jsem poslouchal a slyšel to osudné: „Jeden sešit na literaturu, prosím.“

Byl jsem radostí bez sebe, až se mi stránky otvíraly!

Můj nový majitel byl kluk, kluk jménem James.

Šli jsme po schodech nahoru (samozřejmě, že mě James nesl) a najednou vidím dveře s nápisem 4. B.

James vzal za kliku, otevřel a v tom slyším hluk: „Hahahahaha“.

Všude byly děti a pak slyším crrrrrrrrrrrrrrrrrr a všichni volají: „Začíná hodina!“ a já vůbec nevím, o co jde.

V tu ránu vyšla ze dveří nějaká žena a řekla: „Dobrý den, otevřete si sešity na literaturu a pište o svých prázdninách.“

Něco mě začalo šimrat.

Byl to James.

Otevřel nějakou věc a začal do mě psát.

Takhle to bylo další měsíce.

DOKUD...!! James neřekl: „Paní učitelko, došel mi sešit, nemám kam psát.“

Učitelka na to řekla: „Tak ten sešit vyhod' a piš na papír!“

James mě vzal, hodil mě do podivné věci a odešel.

Bylo mi smutno, potom někdo vzal tu věc i se mnou, naložil ji do takové plechové bedny (auto) a odjel na místo, kde byla všude špína (skládka).

Vyhodil mě a tam jsem doted'.

Lucie Farářová, 6.A